

NAŠ GLAS

**Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokoјencev
= za Slovenijo v Ljubljani. =**

Cena posamezne šte. 2 K 50 vln.

„NAS GLAS“ izide vsak četrtek.

Celoletna naročnina K 100.—

Polletna naročnina K 50.—

Četrletna naročnina K 25.—

Za inozemstvo je dodati poštnino. Oglasi
po ceniku.

Uredništvo: Ljubljana, Rimska cesta šte. 20 II. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je pošiljati samo uredništvu v Ljubljani.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nskaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/L. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

F. Vajda, Ptuj.

Štrajk profesorjev.

Nikar me ne kregaj, prijatelj dr. Ilesič! Profesorji nismo za štrajk, toda razmere nas vanj silijo. Nismo pohlepni, gotovo si ni nihče izbral profesorskega poklica iz dobičkaželjnosti. Toda živeti moramo, živeti ne samo telesno, ampak tudi duševno. Ravno duševno življenje je bistveni del našega poklica. Za to je treba sredstev, da si kupim knjige, da morem na poučna potovanja in si širim obzorje. To pa je nemogoče v sedanjih razmerah. Saj prejemki ne zadostujejo niti za telesne potrebščine!

Kljub temu pa ne bomo štrajkali. Pač pa si bomo morali svoje življenje urediti drugače: morali bomo opustiti še teh nekaj časopisov in revij, kolikor jih še imamo — politične liste smo itak že opustili, morali bomo pustiti članstvo v raznih narodnih in kulturnih društvih iz raznega razloga, ker ne moremo plačevati članarine in ne zmoremo drugih stroškov, ki so neizogibno spojeni z društvenimi sejami in zborovanji. Primum vivere, deinde philosophari! Opustiti bomo morali vse pisateljsko in znanstveno delovanje, ker moramo štediti z lučjo — saj stane razsvetljava za eno uro okoli 3 K!

Nekateri imenujejo to kulturni štrajk, toda nam to ni štrajk, temveč nezogibna posledica našega gmotnega položaja. Najbolj žalostno je ta kulturna društva tisti, ki so se združili v društva: »kvalificirani« delavci pri raznih spekulativnih podjetjih imajo po 2—3 krat toliko dohodkov kakor najvišji uradniki v Sloveniji, ki seveda nismo »kvalificirani«, bančni uslužbenci, ki so iz obupa izstopili iz srednje šole, imajo danes 5 krat toliko dohodkov kakor njihovi nekdanji profesorji. K temu izstopu iz društev se bomo morali odločiti vsi uradniki!

Profesorji pa imamo še eno važno nalogo. Zahtevamo v šoli predpisano učno snov z vso strogostjo; kdor ne zadostuje, naj brezpogojno pade, da bo čimdalje manj dijaštva, da se iztrebi ta miserrima plebs: inteligenčni proletariat! Čim manj jih bo dovršilo šole, tem več veljave bodo imeli. Obenem se koristi državnim financam, ako se reducira število srednjih šol! Te misli dajem v prevdarek tovarišem vseh kategorij, po novem letu bi mogli začeti z izvršitvijo.

G. minister nam je lani svetoval, naj si privatno zaslužimo. Znabit! Je to drugod mogoče, tukaj v Ptujju ni mogoče. Imamo sicer nekaj nemških bogatašev, ki bojkotirajo slovenske šole in dajo otroke privatno učiti, toda v ta namen se si nalašč pridržali bivšega prvega prelektora nemškega dijaškega doma, slovenskim profesorjem pa ne dajo zaslužka.

Pa če bi tudi profesorji še dobili kak privatni zaslužek, ravnatelj vendar ne more iskati privatnih ur?!

Nismo nestrani proti državi. Leta 1918/19 sem 5 mesecev čakal na plačo, a nisem mrmral, ker sem vedel, da so bile začetne težkoče in ker sem zaupal, da dobim pozneje vse doplačano. Sedaj pa nimamo več zaupanja, ker vidimo, da se kraljeve naredbe ne izvršujejo, ako so nam vsaj malo v prid. Bajje ni kritja? Za ministrske pokojnine in za poslanske dnevnice pa se dobi kritje, čeravno gospodje poslanci niti k sejam ne hodijo!

Misli, katere sem tu zapisal, niso nove; dostikrat sem jih slišal od tovarišev, toda zavračal sem jih in tolažil s tem, da je to prehodna doba. Vidim pa, da moramo s tem prehodom še dolgo računati. Zato ne preostaja drugega, kakor da opustimo kulturno in duševno življenje ter se omejimo na neizogibne telesne potrebščine.

Pustite v miru državne praznike!

Z Jugoslavijo smo dobili državne praznike, to je one dneve, ob katerih pokažejo državni uslužbenci tudi na zunanaj to, kar reprezentirajo po raznih uradih, zavodih, šolah, ali vojaštvo in mornarica na kopnem in vodi. Ta običaj smo posneli po zahodno-evropskih državah, kjer je čut do države veliko bolj razvit, nego pri nas in kjer je hkratu tudi verstvo tesno zvezano s pojmom države. Te dneve prištevamo med one redke zunanje vplive, ki jih smemo biti veseli, ker smo sicer iz tujine pobrali tudi marsikaj, kar bi bilo bolje, da je ostalo ondi. Saj je vendar lepo, ako take dni stopijo iz svojega zatišja resni uradnik, požrtvovalni šolnik, strogi vojak in pokažejo ljudstvu one državljane, ki delajo po svojem poklicu zanje in za državo: kdo namreč dela bolj za državo nego državni uslužbenec, bodisi vojak ali civilist? In kak greh je, ako svečenik vpriču zbranih drž. nameščencev za državo molji?

Bili smo torej ponosni, ko so se vpekljali ti dnevi, in z veseljem smo peli Lepo našo domovino in Bože pravde, in tako bomo delali tudi vbodoče.

V naši sredi pa imamo nekaj staroavstrijskih štreberjev, vajenih delati z zadkom. Tem gospodom so državni dnevi na poti: sedeli bi radi tudi tedaj v uradu, ko drugi praznujejo, kajti izven pisarne se dolgočasijo: v kavarno in gostilno je predrago, v cerkev prenerodno, doma sedeti pri četivu — ali mrzli peči pa preneumno. Orečo torej v pisarno, kjer je lepo zakurjeno, gledajo skozi okno ali pušijo pri mizi, ljudstvo pa govori o njih, kako so pridni in vestni. Po-

znamo gospoda, ki je novega leta dan do sedmih zvečer sedel v pisarni in se je drugi dan celo pohvalil: mi pa smo vedeli, čemu je sedel.

Zato tudi danes preziramo one elemente, ki v časopisju in družbi ventilujejo vprašanje praznovanja državnih dni, hoteč pokazati svojo pridnost, a jim je napoti le javno priznanje jugoslovanske misli. Podobni so onim uradnikom nekdanje Avstrije, ki so ob nedeljskem počitku cepili dlako in odštevali praznike. Promet, pošta seveda ne morejo popolnoma počivati, prav lahko pa počivajo glavarstva s svojimi »posi«, sodnije z raznimi »urtlni« in financa s »fronki in globami«, prav tako, kakor počivata učitelj in profesor. Pokažimo ljudstvu tiste dni tudi na zunaj, da nismo samo paragrafarji in številkarji, da ne poznamo reprezentance samo v kavarni pri taroku in v gostilni pri litrih, temveč tudi na državni praznik s primernim nastopom na zunaj! Gospoda, to bo tudi Vam in Vašemu ugledu več koristilo!

Z.

DR. IVO ŠUBIC (Celje):

Kakšen je položaj državnega nameščenca in kako se name- rava izboljšati?

(Konec.)

III. Naše zahteve.

Navedli smo suha dejstva, suhoparne številke, ki menda dovolj jasno slikajo naš sedanji položaj in pojasnjujejo, kako malo izdatno se nam namerava od pomoči.

O diferenciranju plač med posameznimi panogami državnega uradništva smo mnogo razmišljevali in se povpraševali po vzrokih. Nismo jih našli. Ravno tako neumevno je razlikovanje med našimi in častniškimi prejemki. Po obstoječih zakonih in predpisih smo polnovredno kvalificirani, imamo srednješolski študij, absolvirali smo visoke šole in je torej glede predizobrazbe naša velika večina izpolnila višje zahteve nego častniki. Da smo ravno tako steber države kot vojaščina in kadar nas kliče dolžnost, ravno tako in z isto požrtvovalnostjo in ljubeznijo častniki - kombataniti, menda ni treba povdarjati. Naše življenske, bodisi kulturne, bodisi duševne potrebe niso nič manjše kot one naših tovarišev v vojaški suknji. In kljub vsem navedenim dejstvom ta velikanski razloček med nami in oficirji. — Že sam princip demokracije in popolna konsekventna izpeljava enakopravnosti in ujedinenja zahtevata odstranitev razlik med posameznimi državnimi nameščenci v vojski in civilni službi.

Druge demokratske države kot n. pr. naša zaveznica Češkoslovaška, ne delajo razlik med prejemki častnikov in drž. uradnikov, temveč plačujejo oba poklica enakomerno.

Ker se, kot že uvodoma omenjeno, le častniške plače približujejo eksistenčnemu minimumu, so za naše zahteve brez-pogojna baza, četudi z eventualnim izjednačenjem naših in oficirskih gaž naš problem še ni rešen in naše delo ni nagrajeno po naših predstudies in odgovornih službah. Treba bode končno tudi vendar misliti, da gre uradnikom z visokoškolsko izobrazbo in na odgovornejših vodilnih mestih večja plača kot pa činovniku, ki opravlja le pisarniške posle in je absolviral le spodnjo gimnazijo. V obliki fakultetnih doklad bi se dale te krivice, ki bi obstojale še celo tedaj, če bi nas država glede plač izjednačila z oficirji. najlažje odpraviti.

Kakor plače, tako so nezadostne tudi naše dnevnice. Uradnik do IX. čin. razr. ima namreč dnevnicu samo 80 K. — Tudi glede dijet prosimo in zahtevamo, da se nam dajo v isti izmeri kot častniškemu stanu.

Nedavno sem bil pridelen kot član in zastopnik pol. oblasti invalidski komisiji. Dočim je prejemal vojaški zdravnik 400 K dnevno, subalterni častnik (podporočnik) in štabni oficir po 200 K, podnadnik 100 K, sem jaz dobival le 80 K dnevnic. Da se s tem zneskom pri današnji draginji pri najboljši volji ne more izhajati, je jasno.

Glede naše službene pragmatike, ki je še vedno v veljavi, prosimo naše reprezentante v narodni skupščini, da zastavijo ves vpliv, da se njene določbe ne bodo kršile z okrožnicami kot se je to zgodilo z odlokom finančnega ministrstva z dne 18. julija 1921 D. R. br. 80.000, v katerem se je odredilo, da se vsem državnim uslužbencem, ki so radi boleznijo več kot 6 mesecev izven službe, ukinejo vse draginjske doklade in sicer uslužbencu samemu in tudi vsem njegovim rodbinskim članom.

Četudi je samo ob sebi umljivo, je eden izmed prvih naših uradnih listov izrečno in svečano proklamiral, da ostanejo vsi dosežani zakoni v popolni veljavi, dokler se ne razveljavijo z drugimi. Dočim se to izvaja glede drugih zakonov, se krši baš pri naši službeni pragmatiki, še vedno veljavni in večinoma le pri neprijetnih prilikah (n. pr. pri disciplinarnih preiskavah) uporabljenem zakonu.

Iz naših izvajanj je razvidno, da smo v gnotnem oziru na robu propada. Zato prosimo vso socialno čutečo javnost, naj pri pobiranju prispevkov za društva, prireditve, dobrodelne namene itd. (tako-zvani narodni davek) upošteva naš finančni položaj. Od sedanjih prejemkov, ki ne zadoščajo niti za golo življenje, je povsem nemogoče, apelirati še na rečene prispevke od nas uradništva.

Vsako odlašanje ureditve našega vprašanja je kvarljivo naši upravi, kajti sedanje gnotne razmere ne dopuščajo uradniku omega razmaha in one energije, kot bi jo mogel razvijati, če bi ga ne tele neštete skrbi.

O delovanju društva davčnih uradnikov.

Društvo davčnih uradnikov za Slovenijo je imelo 11. septembra t. l. v ljubljanski justični palači svoj redni letni občni zbor. Z zadovoljstvom beležimo, da se je tega občnega zbora udeležilo okoli 60 tovarišev, česar v prejšnjih letih ni bilo opaziti. Posebno provinca je bila častno zastopana, dočim tega o Ljubljani kot mestu ne moremo trditi.

Nadupr. Debelak je v otvoritvenem pozdravu želel, da bi se organizatorična zavest med stanovskimi tovariši še vse bolj poglobila. Iz poročila tajnika upr. Bekša beležimo le najvažnejše točke: V dosego svojih ciljev, zlasti v dosego ugodnejših napredovalnih razmer za davčno uradništvo in uvedbe srednješolske mature kot pogoj za sprejem v davčno službo, so bile predložene ministrstvu finančne in finančni delegaciji primerne spomenice. Glede prvega smo dosegli, da je delegacija stavila v proračun za leto 1922. dvoje novo sistemiziranih mest v VI. čin. razredu, kar bo tem bolj podprlo in spravilo do končne rešitve našo drugo zahtevo, t. j. uvrstitev davčnega uradništva v skupino maturantov.

Na dnevni red se je spravilo tudi vprašanje o ustanovitvi »Saveza poreskih činovnikov kraljevine S. H. in S.« in odboru naročilo, da ukrene, čim zazna ugodno priliko, pri ostalih organizacijah v kraljevini inicijativne korake. Potom »Saveza« bo treba doseči, da sodelujejo pri reorganizaciji davčne službe tudi davčni uradniki.

Poročilo blagajnikovo (nadup. Hruška) se je vzelo odobruje na znamje ter se je na predlog upr. Žagarja izrekel odboru absolutorij. Per acclamationem se je nato izvolil dosežani odbor, kateremu je občni zbor s tem izrekel svoje zaupanje. (Predsednik Debelak, podpredsednik Dolinšek, tajnik Bekš, njegov namestnik Binter, blagajnik Hruška, njegov namestnik Jan; ostali odborniki: Francé, Pleskovič, Pirkmaier, Schwarz in Kobler, namestniki pa Stadler, Šartel, Vivod, Lunder, Boltavzar in Perhavec.)

Sklenilo se je dalje, da se s 1. januarjem 1922 poviša letna članarina na 60 kron in to z ozirom na dejstvo, da bo treba poslati prihodnje leto k ustanovnemu občnemu zboru **Udruženja poreskih činovnikov** vsaj dva delegata.

Staležnik vseh davčnih uradnikov v Sloveniji v zmislu sklepa občnega zbora izda društvo za ceno 10 K za vsak izvod in to vsem organiziranim davčnim uradnikom, ki pripadajo eni izmed obeh organizacij. Za vsakega drugega neorganiziranega davčnega uradnika pa velja 15 K.

Pozivljamo torej vse tovariše, ki tega še niso storili, da naročnino za staležnik, kakor tudi članarino za leto 1921., ki znaša 36 K — čim preje zbero ter jo pošljejo z dotičnim seznamom upr. Aleksandru Hruški (davčni urad mesto Ljubljana). Najbolj praktično bi bilo, ako ta dva prispevka pri vsakem uradu pobere in odpošlje eden izmed tovarišev.

Staležnik, ki je že v delu, ima za osnovo 1. december 1921 ter se razpošlje takoj po novem letu. Hitite torej, da ne bo še več nepotrebnega zavlačevanja!

Povodom kongresa državnih uslužbencev v Beogradu (29. septembra do 4. oktobra t. l.), ki se ga je udeležil tudi tajnik našega društva uprav. Bekš, je ta po odborovem naročilu in skupno z naduprav. Megličem kot zastopnikom mariborskih državnih uslužbencev interveniral pri finančnem ministrstvu radi še neizvršene zasedbe asistentov mest. (Ta imenovanja so se v zadnjem času izvršila.)

Dalje se je informiral o pravilniku za davčno uradništvo, o katerem so se zadnji čas ustvarjale docela netočne kombinacije. O kakem pravilniku za davčno uradništvo za zdaj ne more biti govora. Resnice je na tem le toliko, da se bo za vsako stroko napravil poseben pravilnik šele tedaj, ko bo uveljavljena službena pragmatika. In tedaj dobi tudi davčno

uradništvo svojega. Da bo ta pravilnik — kot za vsako drugo stroko — natančno očitral tudi predizobrazbo, ki je potrebna za davčno službo, je jasno. Soditi po vseh izjavah (načelnik Vodopivec, šef personal, odelenja Popović), ta predizobrazba z ozirom na Hrvatsko ne bo mogla biti drugačna kot srednješolska z maturo. Sicer pa nam bo treba biti ob danem trenutku čuječim!

Kakor hitro likvidira današnja pokrajinska uprava ter se ustanovi županijska oblast, postane tudi vprašanje finančne uprave pereče.

Davčna okrajna oblastva in davčni uradi bi se spojila v sreske finansijske oblasti (najbrž na sedežu sedanjih okrajnih oblastev). Odmera davkov in pristojbin, predpis. računovodstvo, eksekutiva in blagajna, vse to bi pripadlo tem sreskim finansijskim oblastvom, ki bi bila podrejena okružnim finansijskim oblastvom (Ljubljana in Maribor?).

Koliko te informacije dejansko odgovarjajo načrtom v finančnem ministrstvu, se seveda ni dalo dognati; čisto gotovo pa je, da se bližamo radikalni reformi na polju davčne uprave, čim bo prevedla sedanje pokrajinske uprave v županijsko oblast na vidiku.

Glede obojivosti davčnih uradnikov je izjavil šef personal. odelenja gospod. Popović, da ni razlagati ministrskega odloka v tem zmislu, da bi davčni uradnik, čim zboli, ne smel zapustiti urada (!), marveč da ostane na kraju svojega službenega mesta.

Ako je pomoč v bolnišnici nujno potrebna, jo ima seveda dotičnik pravico takoj iskati; obvestiti pa mora o tem nadrejeno oblast. Ostané torej vse pri starem!

Kar se tiče nagrad za uspešno izterjanje davkov (čl. 94. finanč. zakona za leto 1920./21.) je gosp. načelnik Vodopivec delegatoma Bekšu in Megliču izjavil, da je dotični ukaz od finančnega ministra že podpisan in da mora ukaz za izplačilo dospeti v nekaj dneh v Ljubljano. Nakazilo se bo izvršilo po predlogu delegacije, t. j. dve tretjini dobe davčni uradniki pri davčnih uradih, eno tretjino pa davčni uradniki okrajnih oblastev in finančne delegacije, ki imajo z davki direktnega opravka. — Kje tiči do danes ta ukaz, nam ni znano, k delegaciji do 11. t. m. še ni došel.

Imenovanje v VI. činovni razred se bo po zatrdilu g. Popoviča izvršilo, ko bo odobren budget za leto 1922.

O nadaljnjem delovanju bo društvo svoje člane v »Našem Glasu« redno sproti obveščalo. Želi pa ob enem, da bi se z marljivim dopisovanjem za naše glaslo odzvali tudi posamezniki in se s tem odložili gospodu uredniku!

Afera notar Hudovernik ca. davčno uradništvo.

Ker dobivamo od svojih članov še vedno ogorčene proteste in dan za dnem vprašanja, kaj je organizacija v gornji zadevi ukrenila in kako je prišlo do uradnega komunikeja gosp. delegata dr. Šavnjka, je društveni odbor v seji 10. t. m. sklenil, da objavi v informacijo društvenih članov vse, kar je društvo v zaščito svojih članov ukrenilo. Do te odločitve so organizacijo privedli zlasti mnogostranski očitki, da društvo ne varuje interesov svojega članstva. — Čim je »Slovenski Narod« zaključil objavo poročila gosp. notarja Hudovernika, je odbor obeh društev soglasno sklenil, da priobči v istem listu sledečo protestno izjavo:

Gosp. notar Hudovernik je vzel v svojem poročilu na zborovanju notarjev

dne 13. novembra t. l. pod kritično lupo začasni zakon o državni trošarini, taksah in pristojbinah z dne 27. junija t. l., U. l. št. 259 ex 1921 in k temu zakonu spadajoči pravilnik z dne 20. julija t. l.

1. Kolikor si je pri tem dovolil poseči v kompetenco delegacije ministrstva finanč s tem, da je izrekel sodbo o strokovni izobrazbi in usposobljenosti davčnega uradništva pri odmeri pristojbin, morata podpisani organizaciji z vso odločnostjo odklanjati način njegovega poročanja, ki bi ob pravilnem in strokovnem pojmovanju moralo obsegati edino zakon in pravilnik kot tak.

Ker je za kvalifikacijo davčnega uradništva poklicana edinole finančna uprava, odločno protestiramo proti javnim izpadom gosp. poročevalca na to uradništvo.

Hkratu kategorično protestiramo proti poizkusu g. notarja Hudovernika, ki je, izrabljajoč svojo funkcijo kot predsednik notarske zbornice, hotel davčno uradništvo diskreditirati napram javnosti in vladi.

Vemo, da je v vsakem stanu ignorantov in vsevedev: je tudi nekaj manj uporabnih davčnih uradnikov. Smelo pa trdimo, da bi le-ti na tehtnici pravičnosti vendarle in visoko v zrak pognali marsikoga, ki misli o sebi, da je strokovnjak.

2. Davčno uradništvo se čuti po vsej pravici ogorčeno, ker ga gosp. notar ponovno apostrofira kot »juridično, finančno-pravno in strokovno nekvalificirano«. Ne poznamo davčnega uradnika, ki bi si domišljal, da je, kar ni; vendar pa ugotavljamo, da opravlja veliko število davčnih uradnikov posle, ki so po vseh, še danes veljavnih določilih pridržani pravnikom.

Kaj morda gosp. notarju ni znano, da sede pri obeh pristojbinskih oddelkih med pravniki v večjem številu tudi davčni uradniki, ki rešujejo v popolno zadovoljstvo za njih kvalifikacijo poklicane oblasti »zamotane in zavozljane pristojbinske zadeve«, četudi jim manjka za ta posel juridične izobrazbe in strokovnih študij in strokovna kvalifikacija?! Ali gosp. notar ne ve, da so s prav malo izleto celo predstojniki davčnih okrajnih oblastev, na katera mesta spadajo edinole pravniki, tudi davčni uradniki? In da se davčno uradništvo z uspehom uporablja celo v II. instanci baš radi pomanjkanja sretnejših pravnikov? — Tudi o tem gosp. notar ni poučen! —

3. Enkrat miče gosp. poročevalec na pomoč finančno-pravno uradništvo in zopet odklanja kot nesposobno vse davčno uradništvo, ponudje na drugem mestu zdaj prvo, zdaj drugo (kazenske določbe), vzklikuje davčnemu uradništvu: »Vsa čast davčnim uradnikom!«, potem pa zaključuje: »Od nekvalificiranega uradnika pa tudi od kvalificiranega se nikdar ne more zahtevati, da bo od jako zamotane pogodbe v par urah odmeril pristojbino, ko morda samo za študij cele zadeve potrebuje več dni!« (!).

Kakšna lutka, kakšni nagibi?! Ako bi bili davčni uradi po mnenju gosp. poročevalca izključno samo izvršujoči organi: bi mu prav gotovo ne mogli povzročiti takšnih preglavic in tako dolgeveznega referata. —

4. Ako čita strokovnjak poročilo g. predsednika notarske zbornice, se ne more ubraniti delu, da je g. notarju bil in mu je še danes delokrog davčnih uradov glede odmere pristojbin docela neznan. Ali niso mar davčni uradi že tudi pred uveljavljenjem pravilnika poleg pristojbin od kupnih pogodb odmerjali tudi druge pristojbine?

5. Iz najnovejše prakse navaja gosp. notar slučaj neke kupne pogodbe, s katero so se »mimo nepremičnine prodale tudi pravice«. (Citat iz poročila). Da bo javnosti presoja slučaja omogočena, pojasnjujemo, da so se z nepremičnino prodale tudi »k tej nepremičnini spadajoče ribiške pravice«. (Citat iz pogodbe). Zbog tega besedila bi bil davčni uradnik na osnovi točke I. predprieb k tarifu dolžan pribiti vrednost »pravice« (10.000 kron) h kupnini za nepremičnine ter odmeriti pristojbino z višjim odstotkom, ki je določen za prenos nepremičnin. Brez dvoma pa je takojšnja pravilna odmera pristojbine mogoča samo na podlagi precizne stilizacije dotične pogodbe.

Ustmena odločitev oblasti I. instance o pravilnosti naziranja glede odmere predmetne pristojbine pa se je izrekla brez vsakega prejšnjega za končno odmero in to tem bolj, ker je bil vsestransko priznani strokovnjak-pravnik svoječasno smatral iste pravice pri odmeri pristojbinskega namesjka za nepremičnine ter namesstek tudi tako odmeril. Vprašanje, ali je bila pri prvi odmeri oškodovana država ali stranka, je torej še vedno odprto. Po našem nepravniškem mnenju samo država!

6. Vsak objektivno misleči človek nam mora priznati, da prenašamo vse neprilichnosti vedno se menjajočih zakonov in uredeb vdano in potrpežljivo; čuditi pa se mora zajedno, ker nas omalovažujejo gotovi predstavniki notarijata, ko je vendar obče znano, da posluje notarijat roko v roki z davčnim uradom.

7. Izven okvira tega protesta izjavljamo, da se v eventualno nadaljno polemiko z gosp. notarjem ne bomo več spuščali. Zaščitite smo prosili gospoda delegata ministrstva financ dr. Šavnika, ki bo kot pravičen in razsoden predstojnik gotovo našel sredstva in pripomočke, da bo z njimi znal varovati stanovski ugled njemu podrejenega davčnega uradništva.

V Ljubljani, dne 24. novembra 1921.
Društvo davčnih uradnikov za Slovenijo.

Društvo davčnih uradnikov direktne službe v Sloveniji.

Pred eventualno objavo te izjave v »Slov. Narodu« pa sta odbora obeh organizacij smatrala za dolžnost, da zaprosita zaščitite gosp. delegata, ki sta mu izjavo v to svrhu s primernim spremnim pismom predložila. Gosp. delegat je dal na to potom dopisnega urada v vseh listih priobčiti ta-le uradni komunikate:

LDU. Finančna delegacija v Ljubljani objavlja uradno:

Davčno uradništvo in odmera pristojbin. Na zborovanju slovenskih notarjev dne 13. t. m. je kritikoval gospod predsednik zbornice, notar Hudovernik nove pristojbinske določbe tudi v tej smeri, da se je odmera načelno poverila davčnim uradom, češ da davčni organi za to niso kvalificirani. Finančnemu delegatu se je javilo, da se čuti davčno uradništvo po teh izvajanjih zadeto v svojem ugledu. Dasi gre očitno le za nesporazumitje, je delegat vendar smatral za svojo dolžnost, opozoriti gospoda predsednika na to posledico.

Kakor ni bilo drugače pričakovati, je gospod predsednik napram finančnemu delegatu kategorično izjavil, da s svojimi opazkami niti z daleka ni hotel izreči kake nepovoljne sodbe o vsposobnosti davčnih uradnikov ali celo žaliti jih. Nasprotno — ravno kot notarju, da mu je najbolje znano, da je davčni uradnik že po avstrijskih predpisih sodeloval pri pristojbinski odmeri in v odkazanih mu ožjih mejah uspešno izvrševal svoj posel. Ako gospod predsednik že zaradi

tega ni hotel, niti mogel pavšalno odrekati davčnemu uradništvu kvalifikacije za odmero pristojbin, bi tako tolmačenje tem manj odgovarjalo njegovim namenom, ker mu je znano, da se pod vodstvom in nadzorstvom akademično izobraženih funkcionarjev uporabljajo davčni uradniki tudi pri pristojbinskih uradih. Tehtne pomisleke ima gospod predsednik in z njim i drugi poznavalci komplicirane pristojbinske materije le proti temu, da bi se odmera tudi kolikor vsled svojih ozkih stikov z različnimi pravnimi disciplinami, zlasti pa s civilnim pravom, zahteva popolne pravniške izobrazbe in vzgoje, prepustila drugim, nego v tem smislu kvalificiranim organom.

Delegat se je zahvalil gospodu predsedniku za to izjavo in izrazil prepričanje, da se v tej obliki brez dvoma tudi davčno uradništvo strinja z njo, zlasti ako uvažuje, da bo naraščaj tudi pri enostavnejših odmerah v smislu dosedanjega delokroga moral zelo paziti, dokler se ne uvedejo zopet iz budžetarnih razlogov ukinjeni pristojbinski kurzi.

Predsednik društva davčnih uradnikov, nadupr. Debelak, pa je prejel nastopno pismo:

Delegat ministra financ, Ljubljana.
Ljubljana, dne 30. novembra 1921.

Gospod predsednik!
Na vlogo z dne 24. t. m. čast mi je priobčiti gospodu predsedniku, da dam sočasno sporazumno z gosp. predsednikom notarske zbornice, notarjem Hudovernikom, v naših časopisih objaviti iz priloge razvidni komunikate.

S tem smatram afero za poravnano v obojestransko zadovoljnost in rad porabim priliko, da izrazim našemu vestnemu in vsestransko vporabnemu davčnemu uradništvu svoje priznanje.

Blagovolite, gospod predsednik, obvestiti o tem pismu v mojem imenu tudi n. n. Društvo davčnih uradnikov direktne službe za Slovenijo.

Z izrazom odličnega spoštovanja
vdani

dr. Šavnik I. r.

Odbor je uverjen, da bo večina članov napram njemu poslej revidirala svoje mnenje. Ako pa bi se to proti pričakovanju ne zgodilo, se je odločil, da izvaja konsekvence.

Za organizacijo bodi s tem neljuba afera poravnana.

V Ljubljani, dne 10. decembra 1921.
Društvo davčnih uradnikov za Slovenijo.

Vestnik.

Naše glasilo. Dne 18. t. m. je imel časnikarski odsek O. Z. svojo sejo. Ker naročniki deloma naročnine vzlic vsem opominom ne poravnajo, deloma pa celo glasilo odpovedujejo, zato je nadaljni obstoj lista resno ogrožen. Odsek je sklenil apelirati na izdajateljico in lastnico »Našega Glasa«, na našo Osrednjo zvezo, da jim preje sklene: Uvesti je — kakor pri drugih strokovnih glasilih — obligatorno naročanje našega glasila ali za vse organizirane člane ali vsaj za gotov del članov posameznih včlanjenih organizacij; včlanjene organizacije naj po svojih odborih store energično vse, da se iztirja zaostala naročnina, ki znaša okoli 29.000 K. vsa tajništva naših organizacij imajo nemudoma poročati poslej v Našem Glasu o svojih sejah, občasno ter o vseh ukrepih, ki jih podvzemajo. Osv. zveza in posamezne organizacije izvaliti je nov

časnikarski odsek. Organizacije prosimo, da se bavijo s temi predlogi, ki se bodo obravnavali na prih. seji O. Z.

Znižanje števila uradništva. Finančni odsek narodne skupščine je pretresal tudi vprašanje, kakšna uredba naj se sprejme, da bi se zmanjšalo število uradnikov, ne da bi se kršila socialna pravičnost. Dosežen je sporazum, da je redukcija uradništva vsekakor potrebna in da se mora to vprašanje zaradi važnosti rešiti z največjo opreznostjo. Posebno je treba reducirati nekvalificirano uradništvo. Sprejet je bil predlog, da se ima člen 6 glasiti tako: »Da bi se moglo urediti vprašanje plač in doklad vsem javnim uslužbencem v kraljevini, bo finančni minister takoj, ko stopi ta zakon v veljavo, sestavil komisijo, ki bo obstojala iz narodnih poslancev in zastopnikov glavne zveze, oziroma drugih uradniških organizacij. Naloga te komisije bo, da v teku enega meseca pripravi vse, kar je po členu 136 in 137 potrebno za revizijo sedanjega uradništva. Ta komisija bo predlagala vladi, katero število iz kakega poklica in koliko nameščencev in služabnikov je treba zmanjšati. Vlada bo stavila uslužbence in služabnike, ako so iz novih krajev, na razpoložanje, ako pa so iz starih mej Srbije, v pokoj, ako so za to dobili pravico, ali pa jih odpustila iz službe. Uslužbence in služabnike, ki se bodo stavili na razpoložanje, more vlada z njihovim privoljenjem vpokojiti. Uslužbenci in služabniki, stavljeni na razpoložanje, bodo prejeli polovico plače in doklad. Glede uradnikov v novih krajih, ki so pridobili pravico na pokojnino, se določa, da njihova plača v času, dokler so na razpoložanju, ne more biti manjša, kakor znaša pokojnina onih uradnikov, ki se z istimi službenimi leti v starih mejah Srbije stavijo v penzijo po zakonu o uradnikih za kraljevino Srbijo. Na razpoložanju smejo uradniki ostati najdalje 6 mesecev«. Finančni minister dr. Kumanudi je naglašal, da bo ta člen veljal provizorno, dokler se ne uredi zakon o uradnikih. Kot nov člen ali popolnitev prejšnjega člena je bil sprejet predlog Raje Sinikoviča: Ko stopi ta zakon v veljavo, preneha nadaljnja uporaba začasnega zakona o začasnih popolnitvi uradniških mest, izpraznjenih v času vojne.

Draginjske doklade za neuradnike. Na temelju vesti, priobčene v štev. 50. »Našega Glasu«, da so draginjske dnevniče preliminarne za poduradnike po 16, a za slugo po 14 dinarjev, so se sestali zastopniki neuradniških kategorij, včlanjenih v Osrednji Zvezi, da zavzamejo svoje stališče. Sestanka so se udeležili tov. Zorko za društvo nižjih drž. uslužbencev, Vrtačnik za sodne poduradnike in slugo, Gašpari za cestne in rečne nadzornike, Tumpej za jetniške paznike, Benedičič in Stanič za varnostno stražo in detektive ter Gaberščik in Česnik za finančno kontrolo. Po daljši debati in vsestranskem razmotrivanju se je na predlog tov. Česnika, podpredsednika Osrednje Zveze, formulirala nastopna brzojavka, katero se je odposlalo 16. t. m.:

Reisner, Narodna skupščina Beograd.

Protestiramo proti postavitvi draginjskih dnevnic za neuradniške kategorije, priobčene v »Našem Glasu« štev. 50 ter zahtevamo:

Draginjske dnevniče za neuradniške kategorije naj bodo v IV. in V. razredu enake ter naj znašajo za neuradnike do 1400 dinarjev letne plače in starostne doklade po 18 dinarjev, a preko 1400 dinar-

jev po 19 dinarjev. Društva: Finančne kontrole: Gaberščik, Cestni nadzorniki: Gaspari. Jetniški pazniki: Tumpej. Nižji državni uslužbenci: Zorko. Policija: Benedičič. Sodni poduradniki in slugo: Vrtačnik, Česnik. — Tov. Zorko je bil občlaščen, da zainteresira za stvar tudi ostale, v Ljubljani bivajoče narodne poslance. Zastopniki posameznih društev obveste o tem ukrepu tudi sorodna društva drugih pokrajin v svrhu enotnega postopanja.

Državni mučeniki! Pišejo nam: Več dopisov je že šlo v javnost iz naše srede o državnih cestarjih, a kakor vidimo, je bilo vse glas vpijočega v puščavi, ki ga nihče ne sliši in nam tudi nihče ne pomaga iz žalostnega položaja. Vzemimo na pr. poročen cestar ima danes na mesec celih 1135 kron in poleg tega ima še na leto 100 K za stanovanje. Vprašam merodajne faktorje, ali teh 100 K odgovarja današnjim razmeram, ko imamo najmanj 5 do 6 kratno diferenco. Odkod naj vzame cestar denar za ta primanjkljaj, da ga plača ob koncu leta? In mesečno plačo, to je onih 1135 kron, kdaj naj jo porabi? Do 15. je suh, a od 15. naprej do zadnjega živi na dolg! Vsak trezno misleč človek mora vedeti, da s to plačo ob tej draginji naj živita cestar in njegova žena kakor hočeta siromašno, ne moreta izhajati. A kje je še obleka in obuvalo, ker tudi to je neobhodno potrebno? Ali se tega ne spomnijo gospodje na pristojnem mestu, da mora drž. cestar tudi jesti, čeprav še tako slabo ali nekaj pa le mora; obut in oblečen mora tudi biti, ker mora vsak dan na cesti delati. In vse za onih 1135 K. Toliko ima danes že vsak hlapec, ki pa dobiva hrano in stanovanje pri gospodarju. Od drž. cestarja pa zahtevajo njegovi predpostavljeni, da se drži točno dela, ker cesta je kakor železnica in mora biti vedno prosta. Če pride kaka pokvara na cesti, jo je treba takoj odstraniti, bodisi v delavnik, v nedeljo ali praznik. Na razloček se nič ne gleda. Mi žrtvujemo vse svoje moči za državo, zatorej še enkrat prosimo in obenem tudi zahtevamo, da naj tudi gospodje tam v Beogradu malo pogledajo na nas in nam pomagajo iz teh obupnih razmer!

F. U.

Da ne bo prepozno! »Poštni Ul.« piše: En sam mesec nas še loči od 1. januarja 1922, to je od onega dneva, ko bomo državni uslužbenci zopet neprostovoljno vplačali toliko milijonov v nenasitno žrelo Saveza potrošaških zadrug v Beogradu, ki smo ga prav vsi državni uslužbenci do dobrega spoznali, kdo je in kaj hoče. Zato podajamo v pravem času odkrito besedo! Dobri potrošaški zadrugi, ki bi res živela svojemu vzvišenemu namenu, bi se nikakor ne protivili. Ker pa nas iz-

kušnje uče, da take uradniške zadruge brez izdatne podpore v splošnem ne uspevajo in nikdar uspevale ne bodo, in ker vse kaže, da bi te zadruge ne dobivale nikake podpore od saveza, ampak bi ta savez naš denar še nadalje zapravljaj, kakor ga je pričel, in bi se končno lahko mi vsi obrisali pod nosom — odklanjamo ta nesrečni savez. Naš denar zahtevamo nazaj! — To je eno, drugo pa je to, da našega denarja 1. januarja 1922, kakor tudi vbodoče savezu ne damo! Z našim zaslužkom in imetjem hočemo razpolagati in gospodariti mi sami, kar je tudi naša državljanska pravica po ustavi. Zato kličemo vsem merodajnim krogom, savezu, pokrajinski in centralni vladi: za Savez potrošaških zadrug ne damo 1. januarja 1922, kakor tudi vbodoče, niti v januarja več in nikakor ne pripustimo, da bi se nam v ta namen kaj odtrgavalo od plače.

Kaj je umazana konkurenca? Naročil sem pri trgovcu neko stvar. Ni je imel in jo je naročil z Dunaja. Ko dobim račun, se začudim nad zneskom 260 K (naših), ker je moj prijatelj stvar iste vrste in iste kvalitete naročil iz Gradca in plačal samo 70 naših kron. Razlika v času tudi ni mogla priti toliko v poštev, ker je znašala samo 12 dni. Dotični trgovec v Gradcu je moral stvar naročiti pri istem proizvajalcu na Dunaju. Ko vprašam trgovca za pojasnilo, mi pokaže fakturo dunajskega proizvajalca, ki je bila izstavljena v naši valuti. Na moje vprašanje, zakaj pa je graški trgovec mojemu prijatelju izstavil račun v avstrijski valuti, da je stvar bila mnogo cenejša, pravi trgovec: »To je pač umazana konkurenca, s katero si je graški trgovec hotel pridobiti odjemalca.« Torej sedaj vemo, kaj je umazana konkurenca: ako se kdo zadovolji z manjšim dobičkom, da si pridobi odjemalce!

V.

Tovariši: Rešite poslano Vam položnico pozabljenosti in obnovite z njimi naročnino!

A. Mihelič, Ljubljana

Šelenburgova ulica 1.

Trgovina s ščetinastimi izdelki.

Galanterija in parfumerija.

Edina zaloga jugoslovanskih

KVART kakor tarok, marijaš,

whist, „primorka“.

NAŠ GLAS
je strogo stanovski list in se zavzema za koristi vseh javnih nastavljenecov.
Naročajte in birite naše glasilo!

VZAJEMNA POSOJILNICA

REG. ZADRUGA Z O. J. V LJUBLJANI

devojeje javnim uslužbencem posojila na osebni kredit proti poroštvo, zaznamo na službene projekte in zastavi življenjskih polic na daljšo dobo in proti malim mesečnim odplačilom :: 7% obresti.

BRANILNE VLOGE SE OBRESTUJEJO PO

4%.

Prejete se vračajo zelo hitro. Zabljenja posojil